Written by -நுணாவில□ர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Monday, 07 November 2016 00:08 - Last Updated Monday, 07 November 2016 00:12

கடைச்சங்க காலத்தில் எழுந்த எட்டுத்தொகை ந□ல்களில் ஒன்றானது பரிபாடல் என்ற ந□லாகும். 'பரிபாடல்' என்னும் பாவினத்தால் ஆகிய பாடல்களின் தொகுதி இந்ந□லாகும். அதனால், பரிபாடல் என்ற பயெரை இந்ந□ல் பறெ்றது. பண்ணமதையான இப்பாக்களைப் பயபக்தியோடு மனமுருகிப் பாடியும் பயின்றும் வந்தனர். அதனால் இப்பாடல்களை 'ஓங்கு பரிபாடல்' என்ற பரெும் புகழயைும் பறெ்றுக்கொண்டது. எட்டுத்தொகை ந□ல் விவரங்களை,

'நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுந□று
ஓத்த பதிற்றுப்பத்து ஓங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தோர் ஏத்தும் கலியோ டகம்புறம் என்று
இத்திறத்த எட்டுத் தொகை.'

என்ற வணெ்பா உணரத்துகிறது.

இப் பரிபாடல், தொகுக்கப்பட்ட காலத்தில் எழுபது (70) பாடல்களுடன் இருந்துள்ளது. இதனை,

'திருமாற் கிருநான்கு சவெ்வடேக்கு மூப்பத்
தொருபாட்டுக் காடுகிழாட் கொன்று – மருவினிய
வயையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கனெ்ப
சயெ்ய பரிபாடல் திறம்.'

vன்னும் ஓரு பழம் சயெ்யுளால் அறியக்கிடக்கின்றது. இவற்றுள், இந்நாளில் 22

Written by -நுணாவில□ர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Monday, 07 November 2016 00:08 - Last Updated Monday, 07 November 2016 00:12

பாடல்களே நமக்கூக் கிடதை்தூள்ளன. மற்றயை 48 பாடல்களூம் காலத்தால் மறநை்தூ பாேயின. எஞ்சிய 22 பாடல்களையூம் பண்களின் அமபை்பில் அமதை்தூள்ளனர். இதன் மூதற் பன்னிரூ பாடல்களூம் பாலயைாழ் என்ற பண்ணிலூம், அடூத்தூ வரூம் ஐந்தூ பாடல்களூம் நாேதிறம் என்ற பண்ணிலூம், அடூத்தூ வரூம் நான்கூ பாடல்களூம் காந்தாரம் என்ற பண்ணிலூம் அமநை்தூள்ளன. இறூதிப்பாடலின் பண் தரியெவில்லை.

□□□□□□□ □□□□□□□□□

இப் பாடல்கள் தயெ்வ வணக்கப் பாக்களாகவே அமநை்தூள்ளன என்பர் பலர். கூறிஞ்சியின் தயெ்வம் மூருகன், மூல்லயைின் தயெ்வம் திரூமால், பாலயைின் தயெ்வம் கொற்றவை என்னூம் காடூ கிழாள், மருூதத்தின் மாதயெ்வம் மதுரை, நயெ்தற்கூ வயையைாகிய நீ ர்த்தயெ்வம் ஆகியவற்றகை் கொண்டே இந்□ல் அமநை்தூள்ளதூ என்பதூம் தளிெவாகின்றதூ.

இந் □லிலூள்ள இரூபத்திரண்டூ (22) பாடல்களில், மூதற் பாடல் பாடியவர் பயெர் தரியெவில்லை, ஆறூ பாடல்கள் (அவை 1, 2, 3, 4, 13, 15) திரூமாலபை் பற்றியவகைளாகூம். இவற்றை இளம்பரெூ வழுதியார் (பாடல் 15), கடூவன் இளவயெினனார் (பாடல் 3, 4), கீ ரந்தயைார் (பாடல் 2), நல்லழெுூதியார் (பாடல் 13) என்னூம் சான்றோர்கள் பாடியூள்ளனர்.
சவெ்வளேபை் பற்றி எட்டூப் (5, 8, 9, 14, 17, 18, 19, 21) பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றை கடூவன் இளவயெினனார் (பாடல் 5), நல்லந்தூவனார் (பாடல் 8, 9), கசேவனார் (பாடல் 14), நல்லழுூசியார் (பாடல் 17), கூன்றம்ப□தனார் (பாடல் 18), நப்பண்ணனார் (பாடல் 19), நல்லச்சூதனார் (பாடல் 21) ஆகியாேர் பாடியூள்ளனர்.

வயையை பற்றி எட்டூப் (6, 7, 10, 11, 12. 16, 20, 22) பாடல்கள் உள்ளன. அதில் 22ஆம் பாடலபை் பாடியவர் பயெர் மறநை்தூ விட்டதூ, மற்றயைவற்றை நல்லந்தூவனார் (பாடல் 6, 11, 20), கரூம்பிள்ளை ப□தனார் (பாடல் 10), நல்வழுூதியார் (பாடல் 12), மயைாேடக் கவேனார் (பாடல் 7), நல்லழுூசியார் (பாடல் 16) ஆகியவர்கள் பாடியூள்ளனர்.

□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□.

பரிபாடலாவதூ தொகநைிலை வகயைால் பா இதூ என்றூ சொல்லப்பறெூம் இலக்கணம் இல்லாமல் எல்லாப் பாவிற்கூம் பொதுூவாக நிற்பதற்கூம் உரியதாய், இன்பப் பொரூளபை்பற்றிக் க□றூம் என்பர்.

'பரிபா டல்லே தொகநைிலை வகயைின்
இதூபா என்னூம் இயல்நறெி இன்றிப்
பொதுூவாய் நிற்றற்கூம் உரித்தனெ மொழிப.' - (பொரூள். 425)

Written by -நுணாவில□ர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Monday, 07 November 2016 00:08 - Last Updated Monday, 07 November 2016 00:12

பரிபாடல், பாட்டுப் பொதுவாய் நிற்றலயேலல்லாமல் கொச்சகமும், அராகமும், சுரிதகமும், எருத்தும் என்று கூறப்பட்ட நான்கும் தனக்கு உறுப்பாகக் காமப்பொருளைக் கூறும் தன்மையை உடதைதாம். அது, அறத்தினும் பொருளினும் வராது. கொச்சகம் என்பது ஐஞ்சீ ரடுக்கி வருவனவும், ஆசிரியவடி, வெண்பாவடி, வஞ்சியடி, கலியடி, சொற்சீ ரடி, மூடுகியலடி என்னும் அறுவகை அடியானும் அமைந்த பாக்களை உடதைதாகி, வெண்பாவியலாற் பாறப்படத் தனேறுவதாம். அராகம் என்பது ஈரடியானும், பல வடியானும் கூற்றழொத்து நெருங்கிவரத் தொடுப்பது. பெருமகைக்கு எல்லை ஆறடியாம். சுரிதகம் என்பது ஆசிரியவியலானாதல், வெண்பாவியலானாதல் பாட்டிற் கருதிய பொருளை முடித்து நிற்பது. எருத்து என்பது இரண்டடி யிழிபாகப் பத்தடிப் பெருமையாக வருவதோர் உறுப்பாம்.

'கொச்சகம் அராகஞ் சுரிதகம் எருத்தொடு
சபெ்பிய நான்கும் தனக்குறுப் பாகக்
காமங் கண்ணிய நிலமைதை் தாகும்.' – (பொருள். 426)

பரிபாடற் சயெ்யுள் நானூறடி (400) உயர்வாகவும், இருபத்தநை்தடி (25) இழிபாகவும் வரும் என்று தொல்காப்பியச் சுத்திரம் கூறும்.
'பரிபா டல்லே
நாலீ ரமை்ப தாயர்படி யாக
ஐயநை் தாகும் இழிபடிக் கலெ்லை.' - (பொருள். 464)

பரிபாடல் பற்றி இவ்வாறான தொல்காப்பியர் கூற்றால; எழுபது (70) பாடல்களுடன் தொல்காப்பியர் காலத்தில் ஓரு பரிபாடல் நூல் இருந்துள்ளமை பூலனாகின்றது. மலேும், தலசை் சங்க காலத்தில் 4,449 பூலவர்கள் இருந்து அகத்தியம், பரிபாடல், மூதுநாரை, மூதுகுருகு, களரியாவிரை ஆகியவை அவர்கள் யாத்த நூல்களிற் சிலவாகும். தலசை் சங்கத்தில் எழுந்த நூல்கள் அத்தனையும் கடலன்னையுடன் சங்கமம் ஆகியுள்ளது.

'பரிபாடற்கண் மலையும், யாறும், ஊரும் வருணிக்கப்படும்.' என்பர் இளம்பூரணர்.

'அறம், பொருள், இன்பம், வீ டனெ்னும் உறுதிப் பொருள்கள் நான்கனுள், இன்பத்தயைே பொருளாகக்கொண்டு கடவுள் வாழ்த்து, மலவைிளையாட்டு, பூனல் விளையாட்டு முதலியவற்றில் இப்பாடல் வரும்.' என்பர் பரோசிரியர்.

'தயெ்வ வாழ்த்து உட்படக் காமப் பொருள் கறுித்து உலகியலே பற்றி வரும்.' என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□

இப் பரிபாடல்கள் மதுரையையும், மதுரகைக்கு வளமும், அழகும், காப்பும் கொடுக்கும் வயையையும், மதுரயை அண்டிய திருப்பரங்குன்றத்துச் சவெ்வளேையும், திருமாலிருங்குன்றத்து நடெுவளோகிய மாயோனையும், கொற்றவையையும் பாடுவனவாக அமைந்துள்ளதையும் காண்கின்றோம்.

வயையே! ஆரவாரமும் பழமசை் சிறப்பும் கொண்ட மதுரபை் பரேர் மக்களுக்கு இன்பமும் அழகுமாகிய நன்மகைள் பலவற்றதை் தருகின்றனை. அதனால், பரந்த இடத்தையுடயை இவ்வுலகும் நின் பூகழின் பரப்புக்கு அடங்காததாகும்!. வயைை நதி

Written by -நுணாவிலூர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Monday, 07 November 2016 00:08 - Last Updated Monday, 07 November 2016 00:12

மதுரை நகரூக்கும் பாண்டிய நாட்டூக்கும் வளத்தையும், இன்பத்தையும் தரூகின்ற பூகழை உடையதூ எனலாம்.

'.. இன்பமும் கவினும் அழூங்கல் மதுரை
நன்பல நன்பல நன்பல வயைை
நின்பூகழ் கொள்ளாதிம் மலர்தலை உலகே!' – (பாடல் (12)-100-102)

□□□□□□□□□

'நரெூப்பூ, காற்றூ, வான், நிலம், நீ ர் ஆகிய ஐம்பரெூம் பூதங்கள்; சூரியன், சந்திரன் என்னூம் இரண்டூம் ஒளிதரூம் பரெூஞ்சூடர்கள்; அறம், பொரூள், இன்பம் என்னூம் அறநறெியின் தலவைனான அறவோன்; சவெ்வாய், பூதன், வியாழன், வளெ்ளி, சனி என்பவர் ஐந்தூ கோள்களூகக்கூ உரியோர்; திதியின் பிள்ளகைள் அசூரர் என்போர்; விதியின் மக்கள் ஆதித்தர் பன்னிரூவர்: வசூகக்கள் எண்மரூம் கூற்றமற்றவர் எனப் போற்றப்படூபவர்; உரூத்திரர்கள் பதினொரூவர்; அசூவினி தவேர்கள் இரூவர்; தரூமதவேன் ஓரூவர்; அவன் ஏவலை மறேக்கொண்டூ உயிர் உண்ணூவதூ கூற்றம்; மலேகீ ழ் நடூவனென்னூம் மூந்நிலகைளில் ஏழழோக அமநை்த உலகங்கள் இரூபத்தொன்றூ; இவ்வூலகங்களில் வாழ்வன எண்ணற்ற உயிர்கள்; இவை அனதை்தூமாகத் திகழ்பவன் மாயனோனே!' என்றூ அறிவியல் பசேூவதபை் பரிபாடலிற் காண்கின்றோம்.
'..தீ வளி விசூம்பூ நிலன் நீ ர் ஐந்தூம்.
ஞாயிறூம் திங்களூம், அறனூம், ஐவரூம்,
திதியின் சிறாரூம், விதியின் மக்களூம்,
மாசில் எண்மரூம், பதினொரூ கபிலரூம்,
தாமா இரூவரூம், தரூமனூம், மடங்கலூம்,
மவுழே் உலகமூம், உலகினூள் மன்பதூம்,
மாயரோய்! நின்வயின் பரந்தவை உரதை்தமே்
மாயா வாய்மொழி உரதைர வலந்தூ,...' – (பாடல். (3)-4-11)

□□□□□□□□□

நீ ரின் ஊழிக் காலத்தில் இவ்வூலகம் மவுழ்கிக் கிடந்ததூ. திரூமால் மவுழ்கிக் கிடந்த உலகினை வளெிக்கொணர்ந்தூ மீ ண்டூம் நிலபை்படூத்தினார். இப்படித் தோன்றிய ஊழிக் காலம் பின்னரூம் பலகாலங்கள் அவ்வாறே கிடந்தூ வந்ததூ. நயெ்தல், கூவளை, ஆம்பல், சங்கம், கூற்றமற்ற கமலம், வளெ்ளம் என்றூ சொல்லப்படூம் பரேணெ்களின் அளவான காலங்கள் பலவூம் அப்படியே கழிந்தன. நயெ்தல், கூவளை, ஆம்பல், சங்கம், கமலம், வளெ்ளம் என்பன பரேணெ்கள், கோடிக்கூம் மறேப்பட்டவை. எண் சார்ந்த கணக்கியல் பரிபாடலில் காண்கின்றோம்.

'.. உண்மூறை வளெ்ளம் மவுழ்கி ஆர்தரூபூ
மீ ண்டூம் பீ யர்பூ ஈண்டி அவற்றிற்கூம்
உள்ளீ டாகிய இரூநிலத் தவுழியூம்,
நயெ்தலூம் கூவளையூம் ஆம்பலூம் சங்கமூம்

Written by -நுணாவிலூர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Monday, 07 November 2016 00:08 - Last Updated Monday, 07 November 2016 00:12

மயில் கமலமும் வளெ்ளமும் நுதலிய
சயெ்கறி ஈட்டம் கழுப்பிய வழிமுறை
கழேல் திகழ்வரக் கரோலமொடு பயெரிய .. ..' – (பாடல். (2)-10-16)

□□□□□□ □□□□□

'தன் கணவன்மீ து, அழகுடயைாள் ஓரு்தி அன்பு சலெு்தக் கண்டாள், அவன் தலவை. கண்டதும் அவள் சினந்து கொண்டாள். மணம் வீ சும் மாலயைால் அவளபை் புடதை்தாள். தன் மார்பிடத்துப் பொன்னரி மாலயைை எடுத்து, அவன் ககைளை இறுக்கமாகக் கட்டினாள். அவனபை் பற்றி இழுத்து 'நீ தான் அவளை ஏமாற்றினை பரோலும்? நீ என்ன தவறு சயெ்தாய்?' என்று சீ றினாள். அவனரோ, தவறதேும் சயெ்யாத த□யவன். எனினும், அவன் தன் தலவையதை் தொழுது, 'நின் சினத்துக்கு யான் சயெ்த தவறுதான் யாதரோ?' எனப் பணிவரோடு கடேகின்றான்.'

'நின்னை ஓரு்தி காதலரோடும் பார்த்தாள்.' என்று தலவை சொன்னாள். 'அவள் என்னாற் பொய்ச்ச□ளுரதை்து ஏமாற்றப்பட்டவள் அல்லள். அவளை யான் கண்டும் அறியனே்' என்று க□றி, அவன் தலவையை இரந்து நின்று, 'மயெ்யாகச் ச□ளுரகை்கின்றனே்' என்றும் க□ற, அவள் மலேும் சினங்கொண்டு அவனை ஏசினாள். அவன்;, அவளை வறெுக்காது, தளிவிக்க முயன்றும் பலன் கிட்டவில்லை. அவள் அவனதை் தழுவாது, ஊடி நின்று, வண்ணநீ ர் நிரம்பிய வட்டினை அவன்மலே் வீ சி எறிந்தாள். இரு்ந்தும் அவன் அவள்மலே் இரக்கங்கொண்டு, உள்ளம் சரோர்ந்து, அவளரு்கில் நில்லாது அகன்று, தரயைில் வீ ழ்ந்தான். இதகை் கண்டவள் வரு்ந்தினாள், மயக்கம் கொண்டு கரோபம் தணிந்து, அவன் மார்ப்பதை் தழுவிக்கொண்டாள். இவ்வாறு, ஊடியவரயைும் ஒன்றாகச் சரே்க்கும் வல்லமை கொண்டது வயைபை் புனல் என்று கண்டரோர் பசேிக்கொண்டனர்.

'.. அமிர்தன நரோக்கத்து அணங்கொரு்தி பார்ப்பக்
கமழ்கரோதை கரோலாப் புடதை்து்த் தன்மார்பில்
இழயைினகை் கயைாத்து இறுகிறுக்கி வாங்கிப்
பிழயைினை என்னப் பிழயைொன்றும் காணான்
தொழுது பிழகைடே்கும் த□யவனகை் காண்மின்!
பார்த்தாள் ஓரு்தி நினயைனெப் பார்த்தவனபை்
பொய்ச்ச□ளாள் என்பது அறியனே்யான் என்றிரந்து
மயெ்ச்ச□ள் உறுவானை மலெ்லியல் பொய்ச் ச□ளனெ்று
.. .. புல்லாது ஊடிப் புலந்து நின்றவள்
ப□வழெில் வண்ணநீ ர் ப□ரித்த வட்டறெிய
.. .. நில்லாது நீ ங்கி நிலஞ்சரோர அல்லாந்து
மல்லார் அகலம் வடுவஞ்சி மம்மர்க□ர்ந்து
எல்லாத் துனியும் இறப்பத்தன் காதலன்
நல்லரே் எழிலாகம் சரே்வித்தல் எஞ்ஞான்றும்
வல்லதால் வயைபை் புனல்.' – (பாடல் (12)-57-75)

□□□□□□□□□ □□□□□□□.

Written by -நுணாவில□ர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Monday, 07 November 2016 00:08 - Last Updated Monday, 07 November 2016 00:12

ஊடுதலும். க□டுதலும், அச்சந்தரும் சிறு பிரிவும் ஆகிய இம்ம□ன்றுடனும் சரேந்த காமத்தையும் கள்ளையும் ஒன்றாகக் கலந்து, அனைவரும் பாராட்டுமாறு அளிப்பது வயைபை் பூது நீ ர்வரவு தாம் விரும்பும் அன்பூடையாரோடு சனெ்று பூனலாடும் பொரூட்டு, அவரதை் தம்மூள் சரே்த்து வதை்தலும் ப□க்களால் மிகுந்த வயைபை் பூதுநீ ர்க்கு இயல்பாகும். 'ஆகவே, நின்னைப் பிரிந்து அப்பயனைப் பறொது வாடியிருக்கும் நின் தலைவியை இன்பூறுத்த நீ யும் கரூதினையானால், நீ யும் இப்பரோதே பூறப்படுவாயாக!' என்பதாம்.

'நாமமர் ஊடலும் நட்பும் தணப்பும்
காமமும் கள்ளும் கலந்துடன் பாராட்டத்
தாமமர் காதலரொ டாடப் பூணர்வித்தல்
ப□மலி வயைகை் கியல்பு!' - (பாடல் (20)-108-111)

□□□□□□□□ □□□□□□□□

பரிபாடலில், தலமைகன் தலமைகளோடு வயையில் பூதுப்பூனலில் ஆடி மகிழ்ந்தான். ஆங்கே, உழவர்கள் களிப்பினாலே ஆடி மகிழவும், மூழவுகளும;> பறகைளும் ஒலிக்கப் பூதுப்பூனல் விழாப் பொலிவோடு நடந்தது. ஆடற்கலை அறியா ஓர் அரிவை தாறுமாறாக ஆடிவரூவதபை் போலவும், ஊடற் கலயைை நன்கறியா ஓரு பணெ், உவகமைிக்காளாய்ச்> சரெுக்கோடு சலெ்வதுபோலவும், பூதுவளெ்ளம் தன்போக்கிற் சரெுக்குடன் சனெ்றது என்று பாடல் தொடர்கின்றது.

'.. உழவர் களித□ங்க மூழுவு பணமைூரல
ஆட லறியா அரிவை போலவும்
ஊட லறியா உவககைள் போலவும்
வணே்டுவழி நடந்து .. .. .. ' - (பாடல் (7)-16-19)

இன்னொரு பாடலில், கார்காலத்துக்கும்ான் வந்து விடுவனேனெ்று க□றிச் சனெ்ற தலவைன் வந்தானில்லை. அதனால் தலவைி தூயரூற்றாள். மலபை்பகுதியில் பரெுமழை பயெ்து, வயையில் பூதுப்பூனல் பரெுக்கடெுத்து ஓடியது. காவலர்கள் உடகைரகைளை அடகை்க வரும்மாறு ஊரவரை அழகை்கப் பறயைறதைலின் மூழக்கமும் எழுந்தது.

' .. மாந்தீ ந் தளிரொடு வழயைிலை மயக்கி
ஆய்ந்தளவா ஓசை அறயை□உப் பறயைறயைப்
போந்தது வயைபை் பூனல், ...' – (பாடல். (10)-6-8)

□□□□□□□□□ □□□□□□□

மக்கள் பூதுநீ ர் ஆடுவதற்கு வயைை நதியை நாடிச் சனெ்றனர். மகளிர் அணிதற்குரிய கோதகைளை மநை்தர் அணிந்து கொண்டனர். மநை்தர் அணிதற்குரிய கூளிர்ந்த மாலகைளை மகளிர் ச□டிக்கொண்டனர். அனைவரும் தாம்தாம் மூந்திச் சலெ்லவணே்டும் என்ற விரும்பத்தால், அணிகளை அணியும் மூறகைளையும் மறந்து, மூறை மாற்றி அணிந்தவராக விரநை்து சனெ்றனர்.

'.. மகளிர் கோதை மநை்தர் பூனயைவும்
மநை்தர் தண்தார் மகளிர் பயெ்யவும்
மூந்துறல் விரும்பொடு மூறமைறந் தணிந்தவர் ..' - (பாடல் (20)-20-22)

Written by -நுணாவிலூர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Monday, 07 November 2016 00:08 - Last Updated Monday, 07 November 2016 00:12

□□□□□□□□□□□□□□□□

இளம் பரத்தை ஓரூத்தி, தன் தோழியர்களுடன் வயையில் நீராடிக்கொண்டிருந்தாள். அவர்களிற் சிலர் பீச்சாங்குழலில் சிவப்பூச் சாய நீரை எடுத்து அப்பரத்தையின்மீது பீச்சி அடித்தனர். அச் சிவப்பூச் சாயம் கூரும்பைபோல் விளங்கிய அப் பரத்தையின் மார்பகத்தில்மீது படுட்டது. அதனை அவள் மறுத்தவும் தூடையாது, தான் உடுத்திருந்த பரிய சலேயின் மூன்தானையால் ஒற்றிக் கொண்டாள். அதனால் அச்சிவப்பூக் கறை அவள் மூன்தானையிலும் ஏறிக்கொண்டது. அதுநேரேம் தலைவன் அவளை நாடி வந்தான். அவன் வருவதுதை் தோழியர் கண்டனர். 'அவளதை் தழுவாதே! அவள் ப□ப்பயெ்தினாள். அவளை விட்டு விலகு!' என்று பொய் க□றினர். அவன் இவர்கள் க□ற்றை நம்பாது, அவளோடு சரேந்து அவள் வீடுக்குச் சனெ்றான். அங்கு சனெ்றதும், அவள் மார்பிடத்துச் சநெ்நிறக் கறயைதை் தூடைபெ்பதற்கு அவளை நரெுங்கினான். அவ்வளவில் அவர்களதை் தொடர்ந்து வந்த அவள் தோழியர், மீண்டும், 'நங்கை ப□ப்பூற்றாள்! அவள் பொலிவு பறெுக!' என வாழ்த்தொலி சயெ்தனர். அதனகை் கடேட்டு அவ்விருவரும் நாணி நின்றனர். இத்தகயை களிப்பு நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் வயையாற்றின்கண் பூதுவளெ்ளம் வந்ததனாலவே வாய்பதாயிற்று.

'சுரங்கயைின் ஆயத்தார் சுற்றும் எறிந்து
கூரும்பை மலுலபைட்ட ப□நீர் தூடையாள்
பரெுந்தகை மீளி வருவானகை் கண்டே
இருந்துகில் தானயைின் ஒற்றிப் பரெுந்தலை
ப□த்தனள் நீங்கனெப் பொய்யாற்றால் தோழியர்
தோற்றமோ ரொத்த மலர்கமழ் தண்சாந்தின்
நாற்றத்தின் போற்றி நகயைொடும் போத்தந்து,
இருங்கடற்கு ஊங்கிவரும் யாதனெத் தங்கான்
மகிழக் களிப்பட்ட தனேத்தறேல் மாற்றிக்
கூருதி தூடையாக் கூறுகி மருவினியர்
ப□த்தனள் நங்கை பொலிகனெ நாணுதல்
வாய்த்தன்றால் வயை வரவு. ..' - (பாடல் (16)-20-31)

□□□□□□□□□

பரிபாடல் ந□லில், ந□லின் பாடல்கள், பரிபாடல் பற்றித் தொல்காப்பியம், மதுரயைின் சிறg;பு, அறிவியல், எண்ணியல், வல்லது பூனல், வயையின் இயல்பு, மழுவும் பறையும், கரோதையும் தாரும், ப□ப்பயெ்தினாள் என்ற பத்துத் தலைப்பில் பல சயெ்திகள் அலசப்பட்டதை் பார்த்தோம். கூறிஞ்சி, மூல்லை, பாலை, மருதம், நயெ்தல் ஆகிய நிலத்தின் தயெ்வங்களான முருகன், திருமால், கொற்றவை, மதுரை மாதயெ்வம், நீர்த்தயெ்வம் ஆகியவற்றையும் பார்த்தோம். தீ, வளி, விசும்பு, நிலம், நீர் ஆகிய ஐம்பரெும் ப□தங்கள், ஞாயிறும் திங்களும் ஆகிய ஒளிதரும் பரெுஞ்சுடர்கள், சவெ்வாய், பூதன், வியாளன், வளெ்ளி, சனி ஆகிய ஐந்து கோள்கள், நயெ்தல், கூவளை, ஆம்பல், சங்கம், கமலம், வளெ்ளம் ஆகிய பரேணெ்கள் ஆகியவை பற்றியும் விரிவு படுத்திப் பார்த்தோம். இன்னும், தலைவன், தலைவி, பரத்தை ஆகியோர் வயையிற் பூதுநீராடி, ஊடியும், க□டியும், இன்பூற்றிருந்ததையும் பார்த்து மகிழ்ந்தோம். இவ்வண்ணம் பரிபாடல் ஓரு சிறந்த வாழ்வியல் ந□லாய் மிளிர்வதயைிட்டுத் தமிழர் ஆகிய நாம் பரெுமபை்படல் வணேட்டும்.

Written by -நுணாவிலூர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Monday, 07 November 2016 00:08 - Last Updated Monday, 07 November 2016 00:12

wijey@talktalk.net